

tænker på de forbrugerbetalte tilskud, der bliver givet til vindmøllerne. Er hr. Kim Andersen klar over, hvor stor en byrde man har lagt ekstra på elforbrugerne?

I det øjeblik man bliver ved med at lægge de udgifter, der er til vedvarende energi, over på forbrugerne, må det jo anses for at være en slags skat eller en slags afgift, hvad enten man opkræver afgiften direkte hos skatteyderne eller bruger den regel, som man har, at man lægger det direkte over på elregningerne. Alt andet lige er det da en form for ekstra byrder, man lægger på samfundet, her altså elforbrugerne.

Jeg vil spørge hr. Kim Andersen, om ikke man skal være meget forsigtig med at lægge øgede byrder på elforbrugerne.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Mange tak for spørgsmålene. Dem er jeg meget glad for at få, for de viser jo vældig godt, hvilket dilemma vi her står i.

På den ene side må vi ikke bruge statens penge på vedvarende energi og forbedringer af miljøet, og på den anden side bruger vi for mange penge, sådan at det bliver en omkostning. Nogle kan altså ikke få nok; nogle vil have en kraftigere udbygning med flere statsmidler involveret og med større omkostninger til forbrugerne.

Det viser udmærket dilemmaet. Det viser sådan set også, tror jeg, at VK-regeringen har fundet en vældig fin balance i den her sag; at vi virkelig har fundet dydens smalle vej; at vi er ved at få bilen rettet op til noget, der peger fremad, og hvor vi kan tage en lang strækning ud ad landevejen uden at køre i grøften. Og det er jo godt.

Jeg vil gerne sige til hr. Martin Lidegaard, at jeg er overbevist om, at det, vi har gjort omkring vindmølleafregningen, hvor vi i højere grad får VE-strømmen over på markedsvilkår, på lang sigt vil vise sig at være en kæmpegevinst for dansk vindmølleindustri og i det hele taget for vindkraftudviklingen ikke bare her i Danmark, men internationalt set.

For i det omfang man virkelig kan producere vindmøllestrøm på markedsvilkår, så er der jo et kæmpemæssigt potentiale, som rækker langt ud over, hvad der er inden for rækkevidde i Danmark. Det er jo det, der er interessant.

Derfor synes jeg i og for sig, at VK-regeringen på området her har taget nogle initiativer, der viser nogle perspektiver. Jeg kunne sikkert nævne andre, men jeg skal disponere tiden nu.

Jeg vil bare sige til fru Bodil Kornbek, at jeg jo sådan set besvarede det i første omgang. Vi er jo nødt til med de forsknings- og udviklingsmidler, vi har, at satse på nogle af de områder, hvor der er et reelt potentiale. Så er der nogle andre, f.eks. solområdet, som ikke har vist den samme udvikling, og som derfor i højere grad må prioriteres inden for de forskningsmidler, der nu engang er ved DTU og Risø, eller hvis man kan indgå samarbejder med private firmaer. Firmaer, som har været i denne branche i mange år, og som også har udviklet forretningsområdet, f.eks. på vindområdet, skulle jo være interesseret i at være risikovillige i forskning og udvikling også på andre VE-områder, skulle man synes.

Der vil så være mulighed for at vise i praksis, om man tror på de her ting, eller om man kun tror på dem så lang tid, man kan have snabelen nede i statskassen. Det sidste får ikke vores støtte.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu sagde hr. Kim Andersen, at hr. Kim Andersen var i et frygteligt dilemma. Der var den fløj, der sagde, at man ikke måtte bruge penge på vedvarende energi, og der var den anden, der ville bruge flere penge.

Det, jeg bare ønsker, er, at hr. Kim Andersen erkender, at hver gang man lægger øgede byrder over på elforbrugerne, så er det en øget afgift. Selv om den ikke kommer fra finanskassen, statskassen, så er det alt andet lige en øget afgift.

Regeringen må erkende, at hver gang man gør den slags ting, så gennemhuller man faktisk skattestoppet. Derfor skal man være meget forsigtig med at prøve at omgå skattestoppet på den måde.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Det her forslag forholder sig ikke til, hvorvidt vi nu skal investere mere i vedvarende energi, om vi skal investere i mere forskning og flere midler til det ene og det andet. Det her forslag handler om at sikre kvaliteten af de produkter, der bliver produceret, og at være med til at fremme eksportmulighederne for de danske produkter. Der er nogle regler og nogle standarder på området, som skal overholdes, og det er blevet mere besværligt for de danske producenter at få helt optimale forhold og dermed mulighed for at kunne agere på det internationale marked, hvor de trods alt har fået meget stor succes.